

ΤΑ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΑ ΚΑΙ Η ΘΕΙΑ ΜΟΥΝ Η ΣΟΥΜΕΛΑ

Ε. ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ.

Πρόσωπα

1) ΣΟΥΜ. θάπη Σουμέλα.

2) ΛΑΖ. θάπη Λάζαρος

3) ΕΦ. θάπη "Εφη

4) ΓΙΑΤΡ. θάπη γιτρός

5) ΑΡΩΣΤ./θάπη ἄρρωστη.

(Παίζει ή λύρα και τραγουδά όλη ή χοροδία)

Αναθεμά σε νέκουτσι

πώς είσε πελαλοῦσα

μέ τ'έμέν τό μομόδερν

έξέβες σεβραλοῦσα.

(Ενώ ή λύρα συνεχίζει ακούονται φωνές, σφυρίγματα και τά παρακάτω λόγια). Ar'άέτσ'άτουπάν-γιασασούν.

Η. Τέτοια ήταν τά τραγούδια και ή μουσική έκει στή χαμένη πατρίδα μας τόν Πόντο. Τά καρναβάλια γινόνταν κι'έκει μ'έναν ιδιαίτερο τρόπο. Η όμορφη αυτή γιορτή τών 'Απόκριω όπου κι άν γίνεται έχει σκοπό νά φέρη τή χαρά διώχνοντας κάθε στεναχώρια για ν'άρθουν έτσι οι άνθρωποι σε κάποια εύθυμία μακριά από τίς έγνοιες και σκουτούρες του καθημερινού μόχθου της ζωής. Η μεταμφίεση και τό μακιγιάζ υπήρξε και τά χρόνια έκεινα σύμφωνα μέ τά ανάλογα μέσα που διετίθεντο. Και κάτι άλλο. Ήταν και ή επίδραση του περιβάλλοντος όπως οι νέες εντός τις άλλες φορεσιές ντυνόταν και σαν χανούμισες. Όμως χαρακτηριστικά πρόσωπατων καρναβαλιών ήταν.

Ο γιατρός μ'ένα άσπρο γελενάκι, μ'ένα σκελετό μπαστουνιού από μιά παλιά όμπρέλα. Φορούσε και στά μάτια του μόνο τό σκελετό από ματογυάλια και τό χαρακτηριστικώτερον ένα μεγάλο κρεμῦδι στήν τσέπη δεμένο μέ μιά κλωστή που παρήσταναι τό ρολόγι.

Η γιάτρισσα μέ τά σιέρτσα της κρατούσε και αυτή πεντάγια που ήταν τά λείμφανα παλιάς σκούπας. Γυναίκα φορούσε ρούχα άνδρος και τό ανάπαλιν όπως και έδω. Ακόμη δυό χαρακτηριστικά πρόσωπα ήταν, ό διάβολον μέ τ'ούράδ' και ό άτσιγιαννον. Αυτοί οι δυό μακιγιαριζόταν στο πρόσωπο μέ τό περίφημο μακιγιάζ της εποχής, -τήν μανέαν. Διακομοδοῦσαν ακόμη όσους αγαπούσαν τήν μόδα δυό άλλα πρόσωπα που ντυνόταν μέ Εύρωπαϊκές ένδυμασιες και που όλο χόρευαν Εύρωπαϊκούς χορούς.

(ακούεται λύρα φωνές κ.λ.π.)

Η. Νά μιά ομάδα τέτοια. Νά ό γιατρός. Βλέπει μιά άρρωστη.

ΓΙΑΤΡ. Είμε γιατρός θά κυτάξω τό σφιγμό σου.

ΑΡΩΣΤ. "Ιντεν θέλτσ'ποῖσον μοναχόν πολλά μή σπίζε με.

- ΦΗ. Εὐχαριστῶ θεία Σουμέλα ἄμαν κ' εἶπες με ντό φορεσίαν ἔν ἀτό τό θά
δῆς με.
- ΣΟΥΜ. Ζουπούναν-ζουπούναν.
- ΛΑΖ. Καί τ' ἐμόν;
- ΣΟΥΜ. Ζίπκιαν-ζίπκιαν.
- ΕΦΗ. ΛΑΖ. Εὐχαριστοῦμε πάρα πολύ καί τσίπ' πολλά θεία Σουμέλα.
- ΣΟΥΜ. Φορέστατα καί τερέστεν ντ' ἄγνα ἀλάζ' ἡ ἔμορφια σουν. Τερέστεν ντ'
ἔμορφα καρναβάλια θά ἴνουςτεν. Ἐσεῖν οἱ ἄλ' νά συχωρᾶτε με κ' ἔχω
ὄλτσ' ἔσουν νά δείγω.
- ΟΛΟΙ. Δέν κι ἐφτάει-δέν κ' ἐφτάει.
- ΣΟΥΜ. Παῖξον παίδα τήν κεμεντσέν κι ἄς λέγω σας ἕνα δύο παλιά τραγωδίας.
(Ἡ λύρα παίζει καί ἡ Σουμέλα τραγουδᾷ μερικά ποντιακά δίστυχα
πού τά ἐπαναλαμβάνει ἡ Χοροδία. Ἡ διάρκεια τῶν διστύχων ριθμίζετε
ἀνάλογα μέ τό χρονικό ὄριο τῆς ἐκπομπῆς).

Τ Ε Λ Ο Σ